

## CE ESTE ȘI CE AR TREBUI SĂ FIE PRACTICA MEDICALĂ

*Mircea Gelu Buta*

A fost o vreme când însemna ceva să fii medic. Sunt patruzeci de ani de când am fost student... Dar pe atunci însemna ceva. Acum, oamenii își bat joc de medici, iar, uneori, aceștia o merită... Mulți nu s-ar opri să îngrijească un om care moare pe stradă, pentru că ar putea fi dați în judecată sau, cel mai cumplit lucru, că nu ar putea să primească niciun ban pentru asta... Este inadmisibil să te înscrii la Facultatea de Medicină cu gândul că vei face bani. Dacă vrei bani, intră în afaceri. Nu ai nevoie să petreci o grămadă de ani învățând și specializându-te. Poți să obții câți bani vrei din comerț sau poți să și furi. Faci medicină pentru că îți pasă de oameni, și orice alt motiv face din tine un doctor incorect. E ca și cum ai face dreptul sperând să ajungi judecător, ca să poți să fii unul necinstit.

În timp ce economiștii continuă să susțină că singurul motiv pentru care merită să faci ceva este propriul interes, creștinismul proclamă că cele mai profunde adevăruri ale lumii sunt iubirea și că un medic creștin va fi motivat în practica medicinei de acest ideal, iar condiția este ca această iubire să fie reală, și nu discursivă.

Pentru medicul creștin, strigătul unui bolnav este strigătul lui Hristos de pe cruce, iar primul act de mărturisire este să asculte cu iubire acel strigăt. Urmează atitudinea, cuvântul și faptele, fără de care pretenția de iubire devine o minciună. Aceasta

înseamnă să răspunzi prompt la solicitări, să-ți acorzi din timpul tău dacă pacientul o cere, să-ți menții cunoștințele și deprinderile la exigențele pe care ți le impune știința medicală.

Dacă dorește să performeze în actul de mărturisire, medicul creștin se va strădui să privească manoperele pe care le execută, precum auscultația pulmonară, măsurarea tensiunii arteriale, palparea abdominală, interpretarea EKG, mânuirea laparoscopului și toate celelalte deprinderi pe care practica medicală i le cere, nu ca pe afișarea unor cunoștințe pur tehnice a puterii medicului, ci ca pe semne ale dragostei adevărate și mărturisirii oferte de Hristos.

Să nu uităm că mărturisirea creștină în sănătate este un moment de comuniune, iar rolul bisericii, de a mărturisi prin cuvânt, faptă și atitudine devin esențiale. Cade în sarcina ei ca, pe lângă rugăciune în activitatea pastorală, să fie incluse fapte de asistență concretă față de bolnav, înțelegând că boala este o cale de deschidere față de ce este cu adevărat important și semnificativ în viața celui suferind.

S-ar putea ca oamenilor să nu le pese de atitudinea ta. Unii dintre ei s-ar simți chiar ofensați, crezând că nu este decât o amabilitate. Asta o să-i facă dușmănoși. Tu-i hrănești, iar ei îți mușcă mâna...